

متن پرسش

سلام علیکم: من فردی هستم زمانی که به اتفاق بد برام میفته خیلی خود خوری می‌کنم و حرص می‌خورم، اینقدر تو فکرش می‌رم که حتی ممکنه شب خوابش هم ببینم. یا اصلا از فکر خوابم نبره. حالا سوالم از شما اینه با توجه به اینکه اصل ما جسم نیست و خود ما هستیم اگر من با این وضع بمیرم روحم در فشار و تنگی است؟ چکار کنم که از این مشکل رهایی پیدا کنم و مصداق شخص میوه فروش که بعد از ۱۰۰ سال هنوز می‌گفت گل بسر داره خیار نباشم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خطوراتی این‌چنینی، اصل شخصیت انسان را تشکیل نمی‌دهند. شخصیت اصلی انسان مبتنی بر معارف ناب و اخلاق فاضله است و از این جهت باید سعی در فهم عمیق‌تر معارف حقه و تلاش برای رعایت اخلاق فاضله داشت. در این مورد خوب است به شرح «حدیث جنود عقل و جهل» که حضرت امام خمینی شرح کرده اند رجوع شود. موفق باشید